

evensong
ERIC VLOEIMANS
The Netherlands
Symphony Orchestra
Jurjen Hempel

evensong

ERIC VLOEIMANS trumpet

The Netherlands Symphony Orchestra

Jurjen Hempel conductor

Hans Vroomans piano

Jeroen Vierdag double bass

Dirk-Peter Kölsch drums

ERIC VLOEIMANS (b. 1963) & **MARTIN FONDSE** (b. 1967)

Evensong (2011)

[1] Movement 1	11:17
[2] Movement 2	3:48
[3] Movement 3	7:47
[4] Movement 4	2:08

ERIC VLOEIMANS

[5] Lex (2011) (arr. Martin Fondse)	4:59
--	-------------

MARTIN FONDSE

Waterfront (2008)

[6] Introduction	3:50
[7] Movement 1	4:09
[8] Movement 2	3:44
[9] Movement 3	2:20
[10] Final	4:01

ERIC VLOEIMANS

[11] Requiem (2000) (arr. Martin Fondse)	6:01
[12] Your Majesty (2010) (arr. Bernard Hunnekink)	7:14

total time 61:48

Was there anything left to be added to the score, could trumpeter Eric Vloeimans (Huizen, 1963) still tick off another musical goal anywhere? Hadn't he achieved everything he could during an almost incredible career in Dutch *and* international jazz, a life in music that had already brought him armfuls of awards, including – to mention just a few – a North Sea Jazz Bird Award, and the prestigious Boy Edgar Prize?

Let's picture Vloeimans for a moment, struggling with the aforementioned questions, a faraway look in his eyes. Yes, there was still a glimmer on the horizon, something grand, majestic and intangible, a musical piece as proof of mastery. And now, on this cd, we can immerse ourselves in the result of these musings: his very own trumpet concerto, entitled *Evensong*, which Vloeimans wrote with the composer, arranger and pianist he

admires, Martin Fondse. A piece, magnificently performed by the Netherlands Symphony Orchestra, that we can regard without hesitation as a new monument in the trumpeter's already huge and unfettered oeuvre.

For how numerous are the guises in which we encountered Eric Vloeimans in the past decades? That of inspired leader of the 'chamber jazz trio' Fugimundi, with which Vloeimans provides jazz for the intimacy of the living room. That of frenzied trumpeter in the electric band Gatecrash, a combo that seeks the excitement and dynamics of the jazz as well as pop venues.

In the concert halls, we've seen Vloeimans with the Arnhem Philharmonic Orchestra and the Limburg Symphony Orchestra, or playing with the Rotterdam Philharmonic Orchestra. He performed with ensembles such as the Calefax Reed Quintet and

the Holland Baroque Society. And Vloeimans has written film scores: for *Majesteit* from 2010, of which the piece *Your Majesty*, ultimately unused in the film, can now be discovered on this album, and for the animated film *Auditie/Audition* from 2011.

Jazz, jazz rock, pop, world music, classical; Vloeimans wallows in genres and styles, but mainly sees it all as 'music' himself, free from frameworks and short-sightedness. Vloeimans plays a 'liberated trumpet', as Volkskrant columnist Martin Bril once wrote, and he was right. For Vloeimans, only the persuasive power of his trumpet counts, the flowing lyricism with which he directly touches the listener's heart, and evokes sincere, unembarrassed emotion.

What is it about Vloeimans' tone? Sometimes it comes wafting towards you, wispy and fleeting, from across

distant frontiers. His sound has been compared to that of a woodwind player: in Vloeimans we sometimes hear the exoticism of the Persian flute. We can also hear Vloeimans flex his muscles, in resolute, dizzying, hard-bopping solos, in which every note strikes home and truly matters.

But no matter which treatment Vloeimans gives his instrument, it's always as if the trumpeter is standing next to us, putting a hand on our shoulder. Vloeimans' genius doesn't descend on us of from a great height, but speaks to us as if the trumpeter were a companion, a soul mate telling us a good story, that gives us the strength to go on for a while.

For Vloeimans, the *Evensong* story began in 2011, with a commission from the Limburg Symphony Orchestra and its artistic director

Henri Broeren. Of course, the trumpeter had long ceased to be a stranger to composition, but the orchestration was something Vloeimans could sink his teeth into. He sought the collaboration of his friend, prop and stay Martin Fondse, with whom Vloeimans had already committed many compositions to paper, and intensive labor produced the robust orchestral trumpet concerto *Evensong* for symphony orchestra, in four parts. The piece is Vloeimans all over: drawing on a world of musical inspiration, hardly to be pinned down on any style or discipline, but floating somewhere in the free space between orchestral jazz and classical.

In the first, eerily beautiful part of *Evensong* we hear Vloeimans' velvety trumpet carefully breathing life into an awakening natural landscape. We make out Arabian orchestral timbres, and hear how the subtle

brass theme slowly takes shape, and unfolds itself in orchestral music with grand gestures.

In the second, searching part the trumpet is initially given a free ranging role, in an enchanting session with tinkling percussion and incantatory strings. Thus, Vloeimans points the way to the rhythmical third part, in which the composition is allowed to blossom. *Evensong* is now driven by galloping bass and drums, but returns somewhere halfway to the interior world with a moving, gut-wrenching solo by Vloeimans. The composition then bursts apart in a crackling power finale, hinting at inspiration by Prokofiev as well as Bernstein, and a fairylike fourth part, in which the trumpeter is allowed to calm us down again with a handful of magisterial notes.

Following *Evensong*, four pieces demonstrate how tightly Vloeimans,

Fondse and the Netherlands Symphony Orchestra have been welded together for this album. In *Lex* for example, a moving composition Vloeimans wrote as the score for the animated film *Auditie/Audition*, about Jewish musician Lex van Weeren who survived Auschwitz by playing the trumpet and leading the camp orchestra. Once again the trumpeter tells his story, leading the listener by the hand towards sensitive piano exercises, supported by a now mightily swirling orchestra.

Requiem is an orchestral adaptation of the eponymous piece Vloeimans wrote for his album *Umai*, from 2000. A slow and intoxicating composition of heavenly beauty, that allows us to hear the melancholy Vloeimans: the trumpeter who offers comfort within grand orchestral drama, that can leave no soul unmoved.

Over ten years ago Martin Fondse wrote the evocative and voluminous piece *Waterfront* for string ensemble and solo trumpet, intended for performance on the waterfront and given the breath of life by the movie classic *On The Waterfront*, featuring Marlon Brando. So it's not surprising that this composition presents us with a story again, of a sometimes unbearable tension. Here, Vloeimans throws himself into an agile power game with terse strings, and ultimately sets things right in several breathtaking solos.

And then we're surprised by the closing track, *Your Majesty*, written for director Pieter de Baan's film *Majesteit*. The ferocious jazz – an excited conversation between hyperactive trumpet, drums, bass and piano – is introduced by a polyphonic choir, then hoisted onto the shoulders and borne through the city as if in a parade, in a stately and subdued

march rhythm. That the piece wasn't included in the definitive film score at the time is quite understandable: being so unusual and surprising, it might have drawn the full attention of the movie audience, and that wasn't of course the intended effect.

After this, we are left amazed and slightly gasping for air. And we can conclude that the greatest Dutch trumpet player has emphatically manifested himself on this album as a prominent orchestral force, and that an invigorated Vloeimans can continue on his border-crossing quest.

Where will this journey take him, and which musical domain will Vloeimans enter yet? No one can predict this, and that's probably the way Vloeimans likes it.

Robert van Gijssel,
music journalist for De Volkskrant.

Eric Vloeimans

Eric Vloeimans (Huizen, 1963) is an improvising trumpeter and composer who regards the term 'jazz' as too limiting to describe his music. His work is characterized by melodic and lyrical power, and a distinctive, individual sound that is called velvety or whispering in the more subdued pieces.

Between 1982 and 1988, Vloeimans studies at the Rotterdam Conservatory; classical trumpet at first, later the jazz course. In 1989 he takes lessons in the US with Donald Byrd and forms part of the big bands of Frank Foster and Mercer Ellington.

In the early Nineties Vloeimans is regarded as a member of a younger generation of musicians who combine bebop with influences from rock and free improvisation, such as Michiel Borstlap, Benjamin Herman and Yuri Honing, with whom he works in the

Michiel Borstlap Sextet. Between 1992 and 1998, he leads his own quartet with guitarist Anton Goudsmit, bassist Arnold Dooyeweerd and drummer Pieter Bast, with whom he records the CD's *No Realistics*, *First Floor* and *Bestiarium*.

In 1998, the Edison-winning *Bitches and Fairy Tales* is released, recorded with pianist John Taylor, bassist Marc Johnson and drummer Joey Baron. Taylor is also featured on *Umai* from 2000. In 2001, Vloeimans wins the Boy Edgar Prize, and in 2001 the Bird Award of the North Sea Jazz Festival. The CD's *VoizNoiz 3* (with Michel Banabila, 2003), *Summersault* (with Fugimundi, 2006) and *Gatecrashin'* (with Gatecrash, 2007) are also awarded Edison Awards.

From 2006/2007 Eric Vloeimans is active with two much-praised formations: the chamber jazz trio Fugimundi (Anton Goudsmit guitar,

Harmen Fraanje piano) and the electric band Gatecrash, in which rock and funk elements can be traced (Jeroen van Vliet keyboards, Gulli Gudmundsson bass, Jasper van Hulsten drums). With the latter group, he employs electronic effects in his trumpet playing for the first time. In addition, he continues to develop other projects, such as the band Oliver's Cinema with accordion player Tuur Florizoone and cellist Jörg Brinkmann, and a duo with pianist Florian Weber, which released *Live at the Concertgebouw* in 2011.

His broad range of interests has led Vloeimans to collaborate with artists from other musical worlds. In the pop music area, these include Fay Lovsky, Doe Maar, Spinvis and trumpeter Kytteman (Colin Benders). Kytcrash, the combination of the latter's hip-hop band and Gatecrash, resulted in successful performances and a CD in 2011.

Where world music is concerned, Vloeimans was involved in projects with flamenco guitarist Eric Vaarzon Morel, Latin pianist Ramon Valle, and the fado-inspired *Pessoa* of Fernando Lameirinhas.

Vloeimans has performed as a soloist with classical ensembles such as the Matangi Quartet, the Calefax Reed Quintet, the Metropole Orchestra, the Arnhem Philharmonic Orchestra, the Limburg Symphony Orchestra, the Holland Baroque Society and the Rotterdam Philharmonic Orchestra. 2011 saw the premiere of his first trumpet concerto, *Evensong*, with the Limburg Symphony Orchestra, orchestrated by Martin Fondse, and recorded for CD with the Netherlands Symphony Orchestra.

Eric plays a Hub van Laar trumpet.

The Netherlands Symphony Orchestra

The Netherlands Symphony Orchestra is based in Enschede, in the province of Overijssel. Performing at an international level, as evidenced by its highly acclaimed CDs and invitations for international tours, the orchestra is firmly rooted in society.

Jan Willem de Vriend has been its artistic director and chief conductor since 2006. Under De Vriend's leadership, the orchestra has expanded its repertoire to cover music from four centuries. Its use of period instruments in the Classical repertoire gives the orchestra a distinctive and highly individual character.

The Netherlands Symphony Orchestra performs amongst others in Amsterdam, Rotterdam, Utrecht, Enschede, Zwolle and Deventer. In addition, it often works with the

Dutch National Touring Opera Company. In its home country, the orchestra builds on a rich symphonic tradition, and it is known as one of the most modern and entrepreneurial orchestras in the Netherlands. Its international partners include the BBC Philharmonic and the Liszt School of Music Weimar.

The Netherlands Symphony Orchestra has made successful tours of the United States, Spain and England, and it has performed in such famous venues as Carnegie Hall in New York and Birmingham Symphony Hall. Its CDs of the complete Beethoven symphonies (for Challenge Classics) were very well received by the international music press.

www.nedsym.nl

Jurjen Hempel

Jurjen Hempel studied conducting with David Porcelijn and Kenneth Montgomery at the Utrecht Conservatory. Already during his studies he was invited to assist Edo de Waart, Hans Vonk and David Robertson. On invitation of Seiji Ozawa, he studied in 1994 at the Tanglewood Conducting Class where he worked with Bernard Haitink and Lorin Maazel.

An important recognition of his already distinguished career at that time was when he was finalist and prize-winner at the first Sibelius Conductors Competition in May 1996 in Helsinki.

In 1996 Jurjen Hempel was appointed Assistant Conductor to Valery Gergiev with the Rotterdam Philharmonic Orchestra. Beside Orchestras in the Netherlands he conducts different orchestras abroad like the Helsinki

Philharmonic Orchestra, the Finnish Radio Symphony Orchestra, the Tapiola Sinfonietta, Orchestre Philharmonique de Liège, Orquestra Nacional do Porto, Basel Symphony Orchestra, Bochum Sinfoniker and the Iceland Symphony Orchestra. He is a regular guest with BBC Symphony as well as BBC Scottish.

Important activities in this area was the performance of Richard Strauss' Salomé for the Gergiev Festival. As a result of this he was invited to conduct Salomé as well at Gergiev's Mariinsky Theatre in St. Petersburg, being the first Dutch conductor ever in the history of this famous theatre. In the spring of 2004 he has conducted the long awaited opera Shadowtime by Brian Ferneyhough at the Munich Biennale. Later to be seen in Paris, London and New York. In august of 2005 he made his debut at the BBC Proms at the Royal

Albert Hall with the BBC Symphony Orchestra.

His reputation as a conductor of contemporary music leads him to work on a regular base with ensembles as London Sinfonietta, the Asko Ensemble, the Nieuw Ensemble, the Netherlands Wind Ensemble, Ensemble Intercontemporain, the Schönberg Ensemble, and Orkest de Volharding. He is also Chief-conductor with the Youth Orchestra of The Netherlands.

Jurjen Hempel was appointed as Artistic Director for a period of three years at the Joensuu City Orchestra in Finland, starting January 2013.

Martin Fondse

Martin Fondse is one of Holland's most cherished composers. Over the past twenty years Martin Fondse and Eric Vloeimans have been working together frequently.

His prowess as composer allows him to continually break new ground, and combine different styles in his work, establishing a remarkable balance between composition, improvisation, dialogue and personal expression. Fondse mainly composes music for his own projects such as Testimoni, Homelands and Rosefire.

Additionally Fondse composes for internationally acclaimed orchestras and soloists: a.o. Concertgebouw Orchestra, Metropole Orchestra, Orquestra Tom Jobim, Cello Biennale 2012, Pat Metheny, Terry Bozzio, Matthew Herbert, Peter Erskine, Basement Jaxx and Lenine.

Next to the piano Martins' favorite instrument is the vibrandoneon, also described as a baroque version of the melodica.

In 2012 Martin Fondse received the Edison Jazz Award for Testimoni.

Viel er nog wat bij te schrijven op het conto, kon de trompettist Eric Vloeimans (Huizen, 1963) ergens nog een muzikaal doel afvinken? Had hij inmiddels niet al het haalbare bereikt gedurende een bijna ongelooflijke carrière in de Nederlandse én internationale jazz, een loopbaan die hem al handenvol prijzen opleverde, waaronder – om maar eens wat te noemen – een North Sea Jazz Bird Award, en de voorname Boy Edgar Prijs?

We stellen ons Vloeimans even voor, worstelend met bovenstaande vragen, de blik op oneindig. Ja, er gloorde nog iets aan de horizon, iets groots, majestueus en ongrijpbaars, een muziekstuk als een meesterproef. En op deze cd kunnen we ons dan onderdompelen in het resultaat van de overpeinzingen: een eigen trompetconcert, getiteld *Evensong*, dat Vloeimans schreef met de door hem bewonderde componist,

arrangeur en pianist Martin Fondse. Een stuk, subliem uitgevoerd door het Nederlands Symfonieorkest, dat we gerust als een nieuw monument mogen beschouwen in het toch al enorme en vrijzinnige oeuvre van de trompettist.

Want in hoeveel gedaanten zijn we Eric Vloeimans in het afgelopen decennium niet tegengekomen? Als bevlogen aanvoerder van het 'kamerjazztrio' Fugimundi, waarmee Vloeimans jazz maakt voor de intimiteit van de huiskamer. Als bezeten trompettist van de elektrische band Gatecrash, een combo dat de opwindende en dynamische zoektocht van zowel de jazz- als de popzalen.

In de orkestgebouwen zagen we Vloeimans bij Het Gelders Orkest en het Limburgs Symfonie Orkest, of spelend met het Rotterdams Philharmonisch Orkest. Hij speelde

met ensembles als het Calefax Rietkwintet en de Holland Baroque Society. En Vloeimans schreef filmmuziek, voor *Majesteit* uit 2010, waarvan we op dit album het uiteindelijk niet bij de film gebruikte stuk *Your Majesty* mogen ontdekken, en voor de animatiefilm *Auditie* uit 2011.

Jazz, jazzrock, pop, wereldmuziek, klassiek; Vloeimans wentelt zich in genres en stijlen, maar ziet zelf vooral 'muziek', vrij van kaders en kortzichtigheid. Vloeimans speelt met 'een bevrijde trompet', zoals de Volkskrant-columnist Martin Bril eens schreef, en hij had gelijk. Voor Vloeimans geldt alleen de overtuigingskracht van zijn trompet, zijn vloeiende lyriek waarmee hij de luisteraar recht in het hart raakt, en oprecht en ongegeneerd kan ontroeren.

Wat is dat toch, met die toon van Vloeimans. Hij komt soms ijl en

vluchtig aanwaaien, van over verre landsgrenzen. Zijn geluid wordt weleens vergeleken met dat van een houtblazer: in Vloeimans horen we soms het exotisme van de Perzische fluit. We kunnen Vloeimans ook horen krachtpatsen, in gedecideerde en duizelingwekkende, hardboppende solo's, waarbij iedere noot raak is en er ook echt toe doet.

Maar welke behandeling Vloeimans zijn instrument ook geeft, het is steeds alsof de trompettist naast ons staat, ons een hand op de schouder legt. Het genie van Vloeimans daalt niet van grote hoogten op ons neer maar spreekt tot ons alsof de trompettist een metgezel is, een geestverwant die een goed verhaal vertelt, waarmee we weer even vooruit kunnen.

Het verhaal *Evensong* begon voor Vloeimans in 2011, bij een

compositieopdracht van het Limburgs Symfonie Orkest en de artistiek directeur van dat orkest, Henri Broeren. Componeren was de trompettist natuurlijk allang niet vreemd meer, maar in de orkestratie kon Vloeimans zich eens stevig vastbijten. Hij zocht de samenwerking met zijn vriend, steun en toeverlaat Martin Fondse, met wie Vloeimans al vele composities aan het papier toevertrouwde, en kwam na intensieve arbeid met het robuuste orkestrale trompetconcert *Evensong* voor symfonieorkest, in vier delen. Het stuk is Vloeimans ten voeten uit: puttend uit een wereld aan muzikale inspiratie, nauwelijks vast te pinnen op stijl of discipline maar ergens zwevend in de vrije ruimte tussen orkestrale jazz en klassiek.

In het eerste, spookachtig mooie deel van *Evensong* horen we de fluwelen trompet van Vloeimans voorzichtig

leven blazen in een ontwakend natuurlandschap. Ontwaren we Arabische orkestrale klankkleuren, en horen we hoe het subtiele koperen thema langzaam vormt krijgt en zich ontvouwt in orkestmuziek van brede gebaren.

In het tweede, zoekende deel krijgt de trompet aanvankelijk een vrije rol, in een betoverende sessie met tingelende percussie en bezwerende strijkers. Zo wijst Vloeimans de weg naar het ritmische derde deel, waarin de compositie tot volle wasdom mag komen. *Evensong* wordt nu voortgestuwd door galopperende bas en drums, maar keert ergens halverwege terug naar de binnenwereld met een ontroerende, naar de keel grijpende solo van Vloeimans. De compositie ontaardt daarna in een spetterende krachtfinale, waarin we inspiratie van zowel Prokofiev als Bernstein kunnen vermoeden, en een sprookjesachtig

vierde deel, waarin de trompettist ons met een handvol magistrale noten weer tot bedaren mag brengen.

Na *Evensong* horen we in een viertal stukken hoe hecht Vloeimans, Fondse en het Nederlands Symfonieorkest voor dit album aaneen zijn gesmeed. In *Lex* bijvoorbeeld, een ontroerende compositie die Vloeimans schreef als score voor de animatiefilm *Auditie*, over de Joodse muzikant Lex van Weeren die Auschwitz overleefde door trompet te spelen en het kamporkest te leiden. Opnieuw vertelt de trompettist hier zijn verhaal, waarbij de luisteraar aan de hand wordt meegevoerd, richting fijnzinnige exercities op de piano, en gesteund door een nu machtig wervelend orkest.

Requiem is een orkestbewerking van het gelijknamige stuk dat Vloeimans schreef voor zijn album *Umai*, uit 2000. Een langzame en

bedwelmende compositie van een hemelse schoonheid, die ons de melancholieke Vloeimans laat horen: de trompettist die troost biedt bij groot orchestraal drama, en waarbij geen mens onaangedaan kan blijven.

Martin Fondse schreef ruim tien jaar geleden het beeldende en volumineuze stuk *Waterfront* voor strijkensemble en solo trompet, bedoeld voor uitvoering aan de waterkant en leven ingeblazen door de filmklassieker *On The Waterfront* met Marlon Brando. Niet verwonderlijk dus dat we bij deze compositie opnieuw een verhaal voorgeschoteld krijgen, van een soms ondraaglijke spanning. Vloeimans stort zich hier in een lenig krachtspel met afgemeten strijkers, en stelt uiteindelijk orde op zaken in een aantal adembenemende solo's.

Dan worden we verrast met het sluitstuk, *Your Majesty*, geschreven voor de

film *Majesteit* van regisseur Peter de Baan. De razende jazz - een opgewonden conversatie tussen hyperactieve trompet, drums, bas en piano - wordt ingeleid door een veelstemmig koor en daarna op de schouders gehesen en als in een optocht door de stad gedragen, op voornaam en ingetogen marsritme. Dat het stuk destijds niet is toegevoegd aan de definitieve film-score, valt nog wel te begrijpen: zo bijzonder en verrassend, het had weleens de volle aandacht van de filmkijkers kunnen trekken en dat natuurlijk niet de bedoeling zijn.

Zo blijven we in verwondering en enigszins naar lucht happend achter. En kunnen we constateren dat de grootste Nederlandse trompettist zich op dit album nadrukkelijk heeft gemanifesteerd als voorname orkestrale factor, en dat Vloeimans gesterkt verder kan op zijn grensoverschrijdende zoektocht.

Waar zijn reis hem nog zal voeren, en welk muzikaal domein Vloeimans nog zal betreden? Niemand die het kan voorspellen, en zo heeft Vloeimans het vermoedelijk graag.

Robert van Gijssel,
muziekjournalist van de Volkskrant.

Eric Vloeimans

Eric Vloeimans (Huizen, 1963) is een improviserend trompettist en componist die de term 'jazz' voor zijn muziek te beperkend vindt. Zijn werk wordt gekenmerkt door melodische en lyrische kracht, en een karakteristiek, individueel geluid dat in de meer ingetogen stukken fluwelig of fluisterend wordt genoemd.

Van 1982 tot 1988 studeert Vloeimans aan het Rotterdams Conservatorium; aanvankelijk klassiek trompet, later de jazzopleiding. In 1989 volgt hij in de VS lessen bij Donald Byrd en maakt hij deel uit van de big bands van Frank Foster en Mercer Ellington.

Begin jaren '90 wordt Vloeimans gerekend tot een generatie jonge musici die bebop combineert met invloeden uit de rock en vrije improvisatie, zoals Michiel Borstlap, Benjamin Herman en Yuri Honing,

met wie hij samenwerkt in het Michiel Borstlap Sextet. Tussen 1992 en 1998 leidt hij zijn eigen kwartet met gitarist Anton Goudsmit, bassist Arnold Dooyeweerd en drummer Pieter Bast, waarmee hij de CD's *No Realistics*, *First Floor* en *Bestiarium* opneemt.

In 1998 verschijnt het met een Edison bekroonde *Bitches and Fairy Tales* met pianist John Taylor, bassist Marc Johnson en drummer Joey Baron. Taylor speelt ook mee op *Umai* uit 2000. In 2001 wint Vloeimans de Boy Edgar Prijs, in 2002 de Bird Award van het North Sea Jazz Festival. Ook de CD's *VoizNoiz 3* (met Michel Banabila, 2003) *Summersault* (met Fugimundi, 2006) en *Gatecrashin'* (met Gatecrash, 2007) winnen een Edison.

Vanaf 2006/2007 is Eric Vloeimans actief met twee veelgeprezen formaties: het kamerjazztrio Fugimundi (Anton Goudsmit gitaar, Harmen

Fraanje piano) en de elektrische band Gatecrash, waarin funk- en rockelementen doorklinken (Jeroen van Vliet keyboards, Gulli Gudmundsson bas, Jasper van Hulst drums). Met de laatste groep gebruikt hij voor het eerst elektronische effecten bij zijn trompetspel.

Daarnaast blijft hij andere projecten ontplooiën, zoals de groep Oliver's Cinema met accordeonist Tuur Florizoone en cellist Jörg Brinkmann, en een duo met pianist Florian Weber, waarvan in 2011 de CD *Live at the Concertgebouw* uitkomt.

Vanuit zijn brede belangstelling heeft Vloeimans samengewerkt met artiesten uit andere muzikale werelden. Op popgebied zijn dat onder anderen Fay Lovsky, Doe Maar, Spinvis en trompettist Kytteman (Colin Benders). Kytcrash, de combinatie van diens hiphop-band en Gatecrash, leidde in

2011 tot succesvolle optredens en een CD.

Wat wereldmuziek betreft was Vloeimans betrokken bij projecten met flamenco-gitarist Eric Vaarzon Morel, Latin-pianist Ramon Valle en het door fado geïnspireerde *Pessoa* van Fernando Lameirinhas.

Vloeimans heeft als solist opgetreden met klassieke ensembles als het Matangi Quartet, het Calefax Rietkwintet, het Metropole Orkest, het Gelders Orkest, het Limburgs Symfonie Orkest, de Holland Baroque Society en het Rotterdams Philharmonisch Orkest. In 2011 ging zijn eerste trompetconcert in première, *Evensong* met het Limburgs Symfonie Orkest, georkestreerd door Martin Fondse, en op CD gezet met het Nederlands Symfonie Orkest.

Eric speelt een Hub van Laar trompet.

Nederlands Symfonieorkest

Het Nederlands Symfonieorkest is een orkest met nationale allure, internationale ambitie en een sterke verankering in de provincie Overijssel. Het orkest loopt voorop in cultureel ondernemerschap en wordt erkend als een van de meest eigentijdse orkesten van Nederland.

Thuisbasis is het Muziekcentrum in het Nationaal Muziekwartier in Enschede. Vaste speelplaatsen zijn daarnaast onder andere Zwolle, Deventer, Hengelo en Amsterdam. Internationale samenwerkingspartners zijn de BBC Philharmonic en de Musik-hochschule Franz Liszt in Weimar.

Jan Willem de Vriend volgde in 2006 Jaap van Zweden op als artistiek leider en chef-dirigent. Onder De Vriends leiding verbreedde het orkest zijn repertoire tot symfonische muziek uit vier eeuwen. Het gebruik

van periode-instrumenten in het klassieke repertoire geeft het orkest een herkenbaar eigen geluid. In 2010 kreeg het Nederlands Symfonieorkest een Edison voor de cd-opname met vioolconcerten van Paganini. Onder de naam The Netherlands Symphony Orchestra maakte het orkest succesvolle tournees naar Amerika, Spanje en Engeland en nam het onder meer alle Beethoven-symfonieën op voor Challenge Classics.

www.nederlandssymfonieorkest.nl

Jurjen Hempel

Al tijdens zijn studie aan het Haagsch Conservatorium bij David Porcelijn en Kenneth Montgomery werd hij uitgenodigd om Edo de Waart, Hans Vonk en David Robertson te assisteren. In 1994 nam hij deel aan de beroemde dirigentencursus in Tanglewood, waar hij les kreeg van Seiji Ozawa, Bernard Haitink en Lorin Maazel.

Hij vestigde zijn naam definitief toen hij in mei 1995 tijdens het Internationale Sibelius dirigenten Concours in mei 1996 te Helsinki beslag wist te leggen op de derde plaats.

In 1996 werd hij benoemd tot assistent-dirigent van het Rotterdams Philharmonisch Orkest naast de huidige chef-dirigent Valery Gergiev. Naast alle Nederlandse orkesten werkt Jurjen Hempel met een groot aantal orkesten in het buitenland,

zoals het BBC Symphony Orchestra, BBC Scottish Symphony Orchestra, de Bochumer Sinfoniker, Finnish Radio Symfonic Orchestra, the Tapiola Sinfonietta, Orchestre Philharmonique de Liège, Orquestra Nacional do Porto Helsinki Philharmonic Orchestra, Basel Sinfonie Orchester en Iceland Symphony Orchestra.

Jurjen Hempel dirigeert regelmatig op belangrijke Europese festivals. Zo dirigeerde hij in 2004 de langverwachte opera Shadowtime van Brian Ferneyhough op de Münchener Biennale en het Festival d'Automne in Frankrijk. In 2005 maakte hij zijn debuut op de BBC Proms met het BBC Symphony Orchestra. Ook was hij als eerste Nederlandse dirigent werkzaam bij het Mariinsky (Kirov) Ballet en Opera Theater in St. Petersburg, waar hij voorstellingen van Salomé van Richard Strauss dirigeerde.

Al vele jaren geldt Hempel als een bijzonder dirigent van eigentijdse muziek. Hij dirigeerde o.m. Asko Ensemble, Schönberg Ensemble, Nederlands Blazers Ensemble, the Nieuw Ensemble, Ensemble Intercontemporain, Orkest de Volharding en het London Sinfonietta. Ook werkt hij jaarlijks met diverse conservatorium orkesten en is hij dirigent van het Rotterdam Young Philharmonic.

Jurjen Hempel is per januari 2013 bij het Joensuu City Orchestra in Finland aangesteld als artistiek directeur en zal gedurende 3 jaar deze functie vervullen.

Martin Fondse

Martin Fondse is een van Nederlands meest gekoesterde componisten en pianisten. De afgelopen twintig jaar hebben Martin Fondse en Eric Vloeimans regelmatig samengewerkt.

Fondse is een grensoverschrijdend componist die in zijn werk uiteenlopende stijlen met elkaar verbindt, waardoor een opmerkelijke balans ontstaat tussen compositie, improvisatie, dialoog en persoonlijke expressie. Martin Fondse componeert voor zijn eigen projecten zoals, Testimoni, Homelands en Rosefire.

Daarnaast schrijft hij concertmuziek voor uiteenlopende ensembles en solisten als : het Concertgebouw Orkest, het Metropole Orkest, Orquestra Tom Jobim, Cello Biennale 2012, Pat Metheny, Terry Bozzio, Matthew Herbert, Peter Erskine, Basement Jaxx en Lenine.

Naast de piano is de vibrandoneon (een barok-versie van de melodica) het favoriete instrument van Fondse.

In 2012 ontving Martin Fondse de Edison Jazz voor Testimoni.

Eric thanks:

Marcel van den Broek, Martin Fondse, Bernard Hunnekink, Jurjen Hempel,
Musicians and management of The Netherlands Symphony Orchestra,
Hans Vroomans, Jeroen Vierdag, Dirk-Peter Kölsch, Susanna von Canon,
Anne de Jong, Everyone at Challenge Classics, Udo Prinsen,
Henri Broeren, Anne Gercama, Robert van Gijssel, Erik van den Berg,
Limburgs Symfonie Orkest (assignment Evensong)

And... Jacqueline

This High Definition Surround Recording was Produced, Engineered and Edited by Bert van der Wolf of NorthStar Recording Services, using the 'High Quality Musical Surround Mastering' principle. The basis of this recording principle is a realistic and holographic 3 dimensional representation of the musical instruments, voices and recording venue, according to traditional concert practice. For most older music this means a frontal representation of the musical performance, but such that width and depth of the ensemble and acoustic characteristics of the hall do resemble 'real life' as much as possible. Some older compositions, and many contemporary works do specifically ask for placement of musical instruments and voices over the full 360 degrees sound scape, and in these cases the recording is as realistic as possible, within the limits of the 5.1 Surround Sound standard. This requires a very innovative use of all 6 loudspeakers and the use of completely matched, full frequency range loudspeakers for all 5 discrete channels. A complementary sub-woofer, for the ultra low frequencies under 40Hz, is highly recommended to maximally benefit from the sound quality of this recording.

This recording was produced with the use of Sonodore microphones, Avalon Acoustic monitoring, Siltech Mono-Crystal cabling and dCS Converters.

NORTHSTAR
RECORDING
by **BERT VAN DER WOLF**

www.northstarconsult.nl

Executive producers: Anne de Jong & Marcel van den Broek

Recording: Northstar Recording Services BV

Recording dates: 11-14 September 2012

Recording producer: Bert van der Wolf

Location: Muziekcentrum Enschede

A&R Challenge Records International: Marcel van den Broek

Liner notes: Robert van Gijssel

Translations: Frank van Herk, Carol Stennis (Muse translations)

Booklet editing: Wolfgang Reihing

Project coordination and design: Jolien Plat

Cover photo: Merlijn Doomernik (edited by Marcel van den Broek)

Art direction & sleeve design: Marcel van den Broek, newartsint.com

Eric Vloeimans plays a Hub van Laar trumpet

www.challengerecords.com / www.ericvloeimans.com

www.nederlandssymfonieorkest.nl

